چھاپ غلام محمد نور محمد ۷۸۶ جملہ حقوق محفوظ ہیں۔

کتاب ہذا

موسُوم بہ

جنگِ بدر

بزبانِ کشمیری

از تصنیفِ مُحمّد فضل حبّ صاحب ساکن موضع براگام شاہ آباد

حسبِ فرمائش

غلام مُحمّد نور مُحمّد تاجرانِ کُتب مہاراج بزیر گنج بازار سرینگر کشمیر

(شاخ) مائیسمہ بازار امیراکدل سرینگر کشمیر

منقول از زبانِ بخاری نظم

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

جنگِ بدر

از شیخ یعقوب صاحب مدنی رح

بنام جہان آفرین بادشاہ
حکیم و علیم و غفور و رحیم
بقدرت کرن پیدہ نورِ مبین
خلایق ملایک ہُویدا کرن
رسولِ خدا جھوی تمن پیشوا
چہار کان دینک تھنہ زوربار
بیہ آسِ وزارہ صحابہ کبار
تیتھ زُوبز انار اند ستارہ شمول
دوین از خدا لنس درود سلام
چھہ تم دشمنِ دین حق سربسر
چھو سرداریت قافلس پور حرب
تمی آے بر عزمِ مکہ ز شام
گزہو توہ باامرِ خدا از ودتر
تہ بوزت سپین خوش شہ انبیا
بان شان و شوکت باآن کرّوفر
کمان و زرہ نیزہ تیر و خدنگ
زہ اصحاب و بیزار راہی سپین
دوئیم حضرت طلحہ باصفا رض
بہت تنہ دیہوک کاروان قریش
مبادا مسلمان کرن حرب و ضرب

خداوند خلاقِ ارض و سما
تمی کر پیدہ زمین و زمان
سو نورِ محمدؐ گو بد بنا و دین
سپین پیدہ پیغمبران بے شمار
چھو سوی از ازل تا ابد بادشاہ
ابوبکر صدیقؓ و عادل عمرؓ
رضائے الٰہی تمن پٹ نثار
بحکمِ خدا جبرئیل امینؑ
بحضرتؐ تمی وانناون پیام
چھ سوداگری تم کران خاص و عام
چھو کفر و دغاہت دلس پور حرب
تمن سیت بسیار مال و جہاز
لبو توہ تمن پٹ تہ فتح و ظفر
سپُن تام حکم شہنشاہ دینؐ
دپان درای ساری مدینہ نبر
بجاسوسی آن گروہِ قریش
تمن کافرن ون ہوانی سپین
دپان جابہ اکسی چھو بختار نام
بلرزہ تہ آس جان قریش
تمس منز دین آسو سردار سوی

بہوی ملک الملک ذاتِ کریم
تمی کر پیدا مکین و مکان
تمی نورہ تسہ جملہ پیدا کرن
تمی آی اک پچھ تہ چندین ہزار
تمن پٹ درود ہوین بیشمار
جیا مند عثمانؓ علیؓ راہبر
بمجلس بہت آس پیشِ رسولؐ
دپان آو نزد شہ مرسلینؐ
قریشی مکک کافر بدگہر
دمشقس گمت باتجارت تمام
چھ کافر قریشی بسیمت تمام
چھہ پھیرت لگان تم سوی مکہ باز
کرک یام درگوش امرِ خدا
سپاہ و صحابہ سمی اجمعین
مہیا سپین گنڈک اسبابِ جنگ
تمی آے از شام بامال و حشیش
سعیدؓ اک صحابہ زاہل وفا
دوشوے نتوی واتو نہ گام شام
وچھوک تتہ ودن لل کرن پور حرب
تمن کافرن آسو سالار سوی

شاباش وچھت تِم زٕ اصحاب آے
شبانہ زٕ جاسوس آسی یتی
پرت خط ابوجہل غمگین سپُن
یہو تہ یتوہ پنُن مال و زر
اگر از مدینہ اشارہ کرن !
کرک جمع اسباب و سامانِ جنگ
دپُونک و نِ مصلحت کیا چھُو چار
چھُو یسُ لایق جنگ و خنجر گذار
تولک سیت پانس سُرود شراب
چھُو تتھ موج در موج بحرِ ذخار
براہ دگر آو سوی پورِ حرب
چھُو درائٹ ابوجہل با شور و شر
لکھُن نامہ تس بوجہالس کنوی
سلامت انوم مال بے غل و غش
روانہ سپُن قاصدہ تیز ہوش
پکُن دراو برونٹھی شرارت کرن
بوچھوس دراہتُن پت بودنِ فرنہ
وُنِ پور حربس بہ قصّہ دراز
چھُو واحسرتا وادریغا کرن
و نان آسو کانہہ چھُو سنہ باور کرن
ابوجہلنی کنہہ ستھا وسنہ کُن
سپُن تِم روانہ بمیدان بدر
پرتھ ہان یار نی آس تدبیر کار
خدا یار چھُو یتھنہ توہ غم برو
تمو ساروی گل گنڈت کرتھ عرض

خبر ہت بہ پیشِ رسولِ خدا ؐ
تہ بوزت سوی مکہ نامہ لکھُن
تمن کافرن تہ قریشن دپن
مسُلمان چھ آمت پئے کارزار
تو یٔس چھ درلرزہ ساری مرن
ابوجہل سپُن تمن فوجدار
چھُو ون با محمد ؐ کرن کارزار
سو نیرت اسی سیت گنڈت سلاح
زنانہ چھ وایان چنگ و رباب
بیک رہ ابوجہل ہت تِم کفار
سلامت انن مال بے حرب و ضرب
تمن سیت در آمت چھِ ساری کفار
خشم تراو یک و لہ زہ مالِس کنوی
چھُو یتوہ تہ اقبال تیتو فیر تو
ابوجہلسی کُن ونن زیر گوش
دُپُن قاصدس گژھ زٕ ونس خبر
بہ پت فیر نوی قول مردان چھُو نہ
بہ کت بوز تھن پور حربن و دُن
تمن نشہ سوی واتو غوغا کرن
دپونک یوتہ پمکہ پکیو !
چھُو جوش و خروشا یہ تندی کرن
زِ راہِ مدینہ شہ مرسلین ؐ
چھُو با کافران وُن کرن کارزار
مِہ تِم وعدہ کرنتو چھُو فتح و ظفر

خبر گیہ تس پور بس تتی !
قریشن تہ بوزت مٹھوک کھن تہ چھُن
یہ تِم پورِ حربن چھ کرمژ خبر
چھو شیران جنگی زہ ہشکار
یہ بوزت قریشی سٹھا آہی تنگ
سمت آہی تس نش ساری کفار
مقرر کرک از د و مردانِ کار !
ونوک ئی تہ حاضر سپن تِم صباح
پکان فوج در فوج ساری کفار
چھہ منزل بمنزل پکان تِم شرار
یلہ واتو در مکہ بوزن خبر
کرُن با محمد ؐ تمن کارزار
پے مال در مکہ واتوس بو خوش
بجنگ محمد ؐ متہ نیر تو !
سو پیغام یلہ بوز تِم کافرن
بغیرت سو از مکہ نیرن نبر
سو قاصد یلہ واتو در مکہ باز
بحسرت سٹھا خاک بر سر لڈن
نصیحت کرن کیا ہ تمن کافرن
جنگس منز گژھ ہو کشتہ ناحق تھکیو
کران گفتگو آس تِم اہلِ عذر
پکان آس با جملہ اصحابِ دین رض
ہمت یتھنہ ہارو قوی دل کرو
دِمے بوی زٕ بر دشمن کیذو ور
کرِ اے پادشاہِ سماوات و ارض

پےٚ جنگ اَسی آسی گنڈِت کمر
ترٛہت آسی بیہ پانژتم درشمار
دپوک یا الٰہی چھہ لشکر یہ کم
دپوی ذات پاکن کمِ مِن فئۃ
تہ بوزِت سُتھا اہلِ دین شادگی
سپن تم اسپان و اشتر سُوار
پکان ہمرہ شاہِ خورشید قدر
دتوک خیمہ تتہ بریٹھ لشکر تمام
وچھوک پیر مرداہ براہِ سفر
ژلوک پیر مردن تہُند ماجرا
چھہ لشکر تمن بے نہایت سپاہ
چھہ تم درآمتی از مدینہ تبر
تہ بوزِم مہ چھوم دل گواہی دِوان
گموت آسہ تتہ جایہ حضرتؐ بزِت
تمیس گوش تھاوِت رسولِ خدا
سمیمت چھہ کیتاہ تمِ کینہ ور
شبانہ تمی وات دریکی مقام
ژٲن آب ازبہر آمِن کاروان
وچھوک یلہ تمو شاہ دلدل سوار
تمو منزٕ زٕ ژٔن گرفتار گٔے
تمن دون پرژھان شاہِ پیغمبرانؐ
بیہ تغلبہ تہ شیبہ بیہ چھوک حکیم
زٕن تمر و جنگس چھیہ درآمت کفار
بہ ہر روزٕ دہ اونٹھ ژٲن چھیہ تم
چھیہ کھیم ڈیوٹھمت خواب خوش بنجلاف

فدا اَس کرِوی جان و تندی سر
سپن در تفکر شہ انبیاؐ
کرِک یدژٕہ یاری اَدٕ چھوم نہ غم
مبر غم بفضلِ خدای جہان
زراندٕ وہ از فکر آزاد گی!
پکان آس منزل بمنزل براہ
بناگاہ واتی بمیدان بدر
سپن پانہ بر اسپ تازی سوار
پکن تِس پرژھک کافرن ہنز خبر
مہ بوزم زمکہؐ چھہ درآمت کفار
چھُو یدُ برزٕ ہیت جایہ واتن پگاہ
تمن سیت اصحاب چھی دِنیدار
چھہ تیو واتمت تم چھہ یدُ پُر سخن
دپوک تم دنیو توہ تہ نام و مقام
تہ بوزِت بہ لشکر گہ خوٚیش آسی
تمس سیت از حکمِ خیر الانامؐ
وچھک آبکشن اَکھ جماعتاہ تمام
تمن کافرن آبہ مشکہ برِت
تہندٕہ ہیتہ ژلتہ گے تم فرار
تمن منز چھوک بڈ تہ اکھ نوجوان
چھہ کم بہ لشکر گہِ مشرکان
امیّہ تہ بیہ حارث فتنہ گر
تمن سیت چھی لشکراہ بیشمار
تمو کافرو منزٕ اکھ ڈیوٹھ خواب

ہتنگ گنزراون صحابہ کبارؓ
منگان فتح و یاری چھہ از کبریا
تتی تس ملایکؑ وحی آسی ہت
لبکھ فتح و نصرت ژٕہ پر مشرکان
توکّل تمو کرُ بہ پروردگار
ہوٲن آس پیغام تم جابجا
بحکمِ پیمبر علیہ السّلام
پرژھن سارنی تم خبر از کفار
دپوک تس خبر دِن ژٕہ بہر خدا
تمن یا محمّدؐ کرن کارزار
مہ بوزم بہ کنت از محمّدؐ خبر
بہ پیگار دشمن چھہ سارِی تیار
خدا زانہ کنت جایہ آسن بہت
دپوک از معمّا منِ الماءِ تمام
علی مرتضٰؓی جبس دپوکھ گرژھان خبر
ژٕہ اصحاب زبد و زبیر آے تم
ابوجہلنی آس تم سارٕ وان
تمی مشکہ اونٹن لدِت گندرِت
ژلن تم خبر ہیت بکفار گٔے
گنڈِت تم اَنک پیشِ شاہِ جہان
دپوک اَکھ ابوجہل لفر و نعیم
ولید و مغیرہ ہمہ کینہ ور
بہمراہ نان گوشت ژ ہاران چھہ تم
تنہ سارنی چھوک بموت اضطراب
دپان تس جہیم ابن عبدِ مناف

تِنَ ڏي پوءِ مُهِ ڏيو ڦُٽم سوارَه پَکين
فرشتن تہ خيمين اندر ڙاو خُون
ڀيِيت ڪرن ڪرڪ تِمَ خشمہ سان
ڪرد جهنگ تت ڪونہ ساري ڪي پرو
جهيمس ابوجهلني ڏيو خموش
لکهو اشتهار اس بملڪ تمام
پرڪ حسبنا الله ونعم الوڪيل
جماعت جماعت هُويدا سپين
سهرت بربٽ تت جايہ ساري ڪفار
هنا آئي از ڏُور نزديڪ آب
عجايب ڇهوز قدرت لايزال
تمي بليٺه ميرت ناگسي بره ڪنار
تماشي ڏٺس رحمتوڪ رُود پيو
سپين سبز وخرّم بآب ڏهوا
نہ تمن جايہ ريت نہ تن جايہ سنگ
سنز آسو تت جايہ بيہ ريگسار
ڪوٺن تام ڪهڙڪ رپ سپين ڏل ونيم
ڏتوڪ خيمہ بارو بروي ڪفار
سو خوضاه وڏي ڪيا ڇهو عاليمقام
چنم آب آ مِهِ ڪري صحابہ ڪبار
گنڈو مرچہ اس سار خاص وعام
ڪرو پانہ با ڪافران ڪارزار
سب دا اگرنبه ڪنهه تن بدل
ڇهہ اهل مدينہ ٺهندي غلام
ڪنن هند گنڈ ڪمرچہ از هر ڪنا

تِمن سيت آ وٺهاه گنڈ تا ز سين
برت آو ميدان تمي خونہ سيت
ڏين ڪافرن ڏون مرو بي گمان
سو ڏيو ڦٽت محمد باز ڏي!
مِهِ شمشير حهيم تير و ترڪش بدوش
اسير و غلامو ڏيو ڏون خبر
مِهِ ڇهوم سيت پانس سو ربّ الجليل
ڏين آسو اڪ ناگه را ده تتي
ڏتوڪ خيمہ برگرد آن چشمہ سار
ڪران آس تم مصلحت پانہ وان
ڇهہ اس ترشبہ بابت سٺهاپر ملال
ڇهات فڪره منز تم صحابہ ڪبار
بفضل خدا جملہ سبز سبز گو
اراده چوازحڪم باري سپين
نہ تن خار و خس تن جاي تنگ
تمن ڪن زهر سو پکين آب گو
تت اندر تمن گو عذاب اليم
برت اڪ تلاواه تمو ڪرپسند
تمي خوضڪوي خوض ڪوثر غلام
صحابو ڪراعرض پيش رسولؐ
تت اندر رهو توه لعيش تمام
ٺهندوي ڦي عاليس ڇهو سہ هر زمان
ڇهہ لاچار ساري بہ پيش اجل
ونان اسي ڇهہ اصحاب صاحب صفا

ڪرن ڪهش تمس ونٽسي ڏي راد خون
تمي ببت ڪافرسين باره ڪيت
يهوي خواب بوزرت و نسل ڪافرو
ڪران سو ي ڇهو دعوائي پيغمبري
ڪرو جنگ پت بر ونٺه تيهو وزه نام
تہ بوزرت سپين شاد خير البشرؐ
ونوڪ ٿي تہ ڪفار پيدا سپين
بمڪ آب ڏيشت نہ ساري مني
تمن ڪن وحپت لشڪر آنجنابؐ
ڏپوڪ يار بالا دناه بيہ ڇهہ چان
ڇهہ بيم دشمن ڏين ساري ڪفار
بجوش آو تام رحمت ڪردگار
ڇهہ يت جايہ بهتهن رسولِ خداؐ
تلاوڪن سٺها آب جاري سپين
ڇهوت جايہ بوجهل هت اهل نار
تلف مال نهتدوي سيلاب گو
رسولِ خداؐ آئي سو ي ڪفار
ڏين ڪرو ڪهہ تعمير تت اندہ وند
رسولِ خدا ائين سو ڪرمرت تيار
لدو اس عمارت تهو ويد قبول
ڪرت زين گر تهد تهو واس تيار
لبو ڪافرن پٽ ظفر هر زمان
ڪرن پٽ گرهو توه مدينہ لڪام
نبين ڪروڪ توره صد مرحبا
اڪس پهسي امتز سپين سوي تيا

بہت آسو تنن ہینز شہِ مرسلین ؐ
گنڈِتھ صف صحابن تہ کرِتھ دعا
تہ ڈلنیت کُفارن دلس بخارہ گو
زمینس کھلوٗکھ تا لبِ چاہسار
چھوان آس تی آب ساری کفار
تمِس نا واسو دچھو با شور و شر
دین آسو مانند دیوِ رجیم
دین آب اکھوی مِہ چھ ہینہ چھنوی
کرِتھ قصد ئتی در آو سوی کنبہ خواہ
دین دراو از لشکرِ مؤمنین
مقابل آسُن سوی تمِتس دشمنس
لبینہ بکِن ہنو نہ چاہس کنوی
مرِتھ دوزخس ہینز رِٹن تِم قرار
طبل ہا رے جنگی بیہ گاو دم!
نکھن ہیٹ کمانہ اتھن نیزہ ہا!
دنگ لاف در عرصۂ کارزار
پہلوان جنگی تمی نامدار!
چھ گرد دورہ ناوان در جنگ گاہ
رسوٗل خدا یس دپوکھ بید رنگ
مقابل تمِتس گے زہ اصحاب دین
بہو توہ مدینک لعبشِ تمام
بحکمِ نبیؐ تمتہ راہی سپین
عُبیدہ تریم از بنی ہاشمی
مقابل سوی دشمن کینہ ور
کلس لاپونس ضرب شمشیر تیز
تمن ہیرہ درِ آس اصحابؓ دین
چھ تت حوضسی ہیٹ بہن اہل دین
دپوکھ آب اکھوی لغارت ہمو
دتوکھ تہ تت آب جاری سپین
مرض گوگ پیدا سپین بیقرار
بشکل و شمایل سو مانندِ دد
پہلوان سوی در گروہِ غنیم
قسم کھت دُپن تم کرن چاہ خراب
گنڈِتھ تہ سلاح واتو نزدیک چاہ
امیر زمان حمزہؓ پہلوان
بیک ضرب شمشیر زنگہ ژچہ لس
امیرن دوبارہ دلتس ضرب تیغ
وُدان تس فچھت آس ساری کفار
تہ بوزِتھ تمو کافرو گنڈکھ صف
کمندہ تمن نال زن اژدہا
اکس نا و عتبہ دومیس ولید
شیبہ روی بد شکل زن دیو سار
بزورہ تمو کرِ یک دِ ژ خشمہ سان
چھہوئی کانہہ پہلوان سو زن بجنگ
مدینک تمی آس انصار قوم
بنی ہاشمن اس ہمو انتقام
امیر زمان حمزہؓ نامدار
زرستم تمِس کنہہ زورن کمی
علیؓ صاحبن شیبہ مارہ کرن
دبان پانہ و تھو سرورِ انبیاؐ!
تمک آب چھن شکر و انگبین
وُنوکھ ئتی تہ رہزن تمو کر تیار
بہ لشکر تمن وا لوتی ہتوکھ چھن
تمو ہینز اک کافرہ بد گہر
تمِس کافرس موٗل عبد الاسد
بصد لاف سوی آو چاہس کنوی
تمن اہل دینن چنہ دِ ینہ آب
بحکم شہنشاہ دنیا و دین
غلام ساسو تس رُستم سیستان
سپلنہ زنگہ تس کافرس بنو بنوی
غلیمس دو نیمہ سپن بید ریغ
ابو جہلنی دپوکھ وا بوطرم!
بکف ہت شمشیر از ہر طرف
ترہ زن درای اوّل ز اہل کفار
تریم شیبہ مانندِ دیو پلید
گنڈِتھ تہ سلاح آسی تم روسیا
وُنان آس با لشکرِ مؤمنان
بحکم محمدؐ شہِ مرسلین ؐ
دپوکھ کافرو کیا چھ توہہ سبب دم
طلب کر تمو از مہاجر ترہ زن
علیؓ شیرِ جبار دلدل سوار
ز لشکر نبر درای تم شیر نر
بشمشیر تس رہ پارہ کرن
ژٹتِ سینہ تس تہ بنہ سئی ریزہ ریز

امیرن تہ شمشیر کڈ از میان
بیک ضربِ شمشیر ژٹونس کمر
ولیدان تہ تس زخم لاین ستھاہ
اکس اک دوان زخم نابید رنگ
علیدس چھ آمت ستھا چھوکھ تنی
ولیدان تہ ڈلشیت ستھا لرزہ کھلو
زہلوک دوزخس نتہ ولدِ پلید
مہ آس یم پہلوان تم مارہ ہم
ونتِ ئی گرُس کھتو ابوجہل شوم
زہیبت سپن آب در کوہ سنگ
نقارہ دوان نالۂ دردناک
تہ بوزت ہوان مرغ ماہی کنار
صفِ دشمنان ہیچو کوہِ کلان
گمت بند زن گاو در پنجرہ
تمن کن وچھت سرورِ انبیاؐ
الٰہی یمن کافرن کر غضب
بحکمِ خدائے جہان آفرین
خوشی کرمہ انو مے کلامِ خدا
ستھاہ ذوالجلالس تھہندی چھو پاس
ملایک اسی سیت چھی تابعین
دپوی ذاتنی یم چھہ اصحابِ بدر
وتھت تھد صحابن تہ یارن دپن
کرو حملہ بر دشمنانِ شریر
بحکمِ خدائے زمین و فلک
سیٹھہ کھر پروک تا آیہ تمام

گرن حملہ مانندِ شیرِ ژیان
چو حضرت علیدہ کشیدا ست تیغ
کران پان وانِ آس تم حملہ ہا
امیرن علی صاحبس کن دپُن
کونبک نے کرو اس تس کیاہ نبے
علی صاحبن تس جدا کر نہ سر
بمعہ عقبہ تہ شیبہ انو مکارہ رسید
تیتے نورِ لارک بو تیو تم گیہ
دپن فوجسی کن کریو توہ ہجوم
طرم ہتو کھ دائن بیہ گاو دم
گوبر گوز منیس سپن چاک چاک
وچھت گرد ابرک دلس پیو گمان
گرزن ابر زن گگرایہ کران
نبی ہت چھہ شمشیر گنڈت کمر
منگان خالقس آس ہر دم دعا
ز دوشِ مبارک تمن پیور دا
خبر ہت تمن آو روح الامینؑ
دپوی ذات پاکن سیٹھہ جر پرُن
زہ اس چھی ملایک کمک ہت ترہ ساس
چھہ ذاتس یمی چان اصحاب ناٹھ
چھہ تم از ملایک ستھا تھد بقدر
گنڈو توہ صحابو کمر سخت تر
توہی سیت مولی چھو نعم النصیر!
نبین بجا انو سوم خدا

گرن گشتہ سوی عقبہ بدگہر
ولیدس دتن زخم نابید رنگ
نہ پت تم ہوان شکران آس جنگ
وچھو کیاہ یمن غازین دون سپن
ونوک ئی تہ تس کن کرن تو لکو دو
امیرن بیک ضرب ژٹونس کمر
و دان آسو ابوجہل فرن کیاہ ہنم
تمے آس در کار مہ ہر شیہ
نقارہ تمو وائی کیاہ طبلِ جنگ
دپان آس گو زمین لرزہ چہم
ستھاہ شور و غوغا کران تم کفا
ننہ گردِ مہند گو دہم آسمان
زرہ نال آساک ہلمن خنجرہ
ننہ دون اچھن پردہ آسک سپر
بغیرت دپان آسو شاہ عربؐ
سپن محو حق آواز حق ندا!
زہ بوزیا محمدؐ سلام خدا
چھو بے شک تمن کافرن یتہ مرن
سرافیلؑ و میکائیلؑ روح الامینؑ
چھہ جنگس یمی در امتن ساں ناٹھ
بہ بوزت رسولِ خدا خوش سپن
کرو جنگ حق دیوہ فتح و ظفر!
وچھو کنبکس چھوہ آمت ملک
پرُن آیہ سار وی تہ منگن دعا
سکھ مو چھہ اکسی دہ ماہ ذنو کھ نام

ذٕوک پھوکہٕ ہوٗی آبہٕ تٔن پٹھ پرت
بامرِ الٰہی تمن کافرن
سٕتھاہ خشمہ سیتین تتو آفتاب
وچھک تم ملایک پکن بر ہَوا
تہٕ ڈلیشت صحابن قوی دٔل سپنٕ
ہتک تیر لاین تمن ردیکار
کران آس کفار تدبیر ہا
بہر سوٗ زمینس ہتان سپین
چھ زٲن شیر و شمشیر دٲیان تم
بہ ہیبت نشان آس ساری کفار
گوران قاتلن نارہٕ مشعل وزٲن
سہ شمشیر تریٹھ ہش پون کافرن
صحابہ کڈن یام شمشیر کش
گرزان آسو مانندِ شیر ژیان
پر رستم بہ مانندِ مازندران
علی شیر جبار دُلدُل سوٗار
ہنٛن نامِ اللہ تم بر زبان
ملایک چھ اللّٰہُ اکبر پرن
سٕتھاہ کافرن زخمِ کاری دِوان
روانہ سپین خونہٕ کی جوٗیبار
دِوَن نیزٕ و تیر سٕٹھ کافرن
صحابن دِیان آس باچشمِ تر
کرِ جنگ چھو دِ حق تعالیٰ رفیق
بدل تن بجنت سعادت بنہ
سٕتھاہ مار کافر تم صفدرن

سکہ موٗتھ ذٔرک کافرن کُن برِت
زمینس صد اہیوٗل تا آسمان
تمی سوزٕ گو کافرن دِل کباب
چھ ابلق گرن پٹھ کھسِت با ادب
تمن کافرن کُن وُ مقابل سپین
تمن تیر گے کافرن کار گر
چھ لایان اصحابنی نیزہ ہا!
صحابو کرِک حملہ از بارہ گی
تمن کافرن نیزہ لایان تم
سٕتھاہ گرد وٕژھ گرم ہنگامہ گو
نتہٕ ابرسی آسہ وُزہ مل گژھن
سٕتھاہ مودِ کافر تھوٗس پٹھ پیہ
وچھت کافرن تی گژھن آسو غش
سوٗ وایان شمشیر زن شیرِ نر
بہ تیر و بہ نیزہ بگرزِ گران!
بہیبت دِتٕن نعرہٕ حیدری
زنبس منز سوزن ژاو شیر ژیان
سو شمشیر زن آس وُزمل ژٕٹن
زگردان تمی کلہ ڈوٗن ہی پیوٗن
بدیگر طرف آسو عمرِ خطاب
بہ شمشیر چھو صف ہا خالی کرن
تمن دِیو کھ شاباش ای نمازیان
رسوٗلِ خدا سیتن تھوٗ ہیو شفیق
تہٕ بوزِت صحابا وعمیرِ حجام

سکہ موٗتھ پلہ لای پیغمبرنؐ
تہٕ بوزِت سپینٕ کافرن لرزہ جان
نظر کر صحابو لبسوی سما!
سٕتھا کافرن پٹھ تمی پر غضب
گنڈِت صف گرن پٹھ سپین تمو لا
مرن تم پکن سوی نارِ سقر
تمو تیژٕ وی پر گہستان سپین
نبر کڈِک شمشیر یکبارہ گی
ژٕٹان آس صف تم صحابہ کبار
نتہٕ کافرن منز دنن شام گو
ہنی گرِ دِوَن گلگرا بہ کرن
صفن پٹھ پیک صف تہٕ تودہ گیہ
امیرِ عرب حمزہٕ پہلوان
تمن کافرن سوی کرن زیر و زبر
بیک سوٗ تھس کتہ چھوہت ذوالفقار
بزور آوری تم کرِن صفدری
بلہ کڈ نبر ذوالفقارِ صفدرن
تمی منزٕ دو نٹھسی بن گژھن
کران قتلِ کفار تم بے شمار
پہلوان دِین عدلکوی آفتاب
رسولِ خُدا دراۓ خیمہ نبر
توہی پٹھ چھو راضی خدای جہان
اگر ییتہ شیہ کاہنہ شہادت بنہ
جنگس دراو از حکمِ خیر الانامؐ
چھو اللہ تہٕ کلمہ شہادت پرن

چھو وایان شمشیر مانندِ شیر
ژٹن جای در زیرِ عرشِ مجید
کران آس تم حملہ سہہ زن گرزن
دوبارہ کرُن ہتلو کھ قتلِ کفار
قضا یکطرف ہت اتھس کِت تبر
قضا آسو پادن تمن سر نگون
صحابہ کران جنگسی پیٹھ تلاش
بقتلِ ابوجہل بدروزگار
زٕہ صحاب از قومِ انصار آس
کران آس در جنگ تم ترکتاز
ابوجہلسی آس ژٕہارن تم !
چھہو دتو مُرت نبی صاحبس تم اذا
گنڈِتھ آسو وارہ سو سامانِ جنگ
بیکبار تس کُن گرِن تو جکھ کھے
تمی ضربہ اک زنگ سِنِس جُدا
زٕہ زنگہ ژھنس زمین دِتو نہ پشت
ابوجہلسی عکرمہ اک پسر
ز آشفتگی شد دلش چاک چاک
اتھو سیت تم ہاونس یم زٕہ زن
سپن حملہ آور بجوش و خروش
باخر معاذس دِتن زخمِ تیغ
تنھوی تم ہتن سوی حضرت یکُن
گژھو خوش بہ مارم ابوجہل شوم
لعابِ مبارک منتھوکُس دوا
معوذن تہ دعوی کرن مارسی

بناگاہ تس دشمنو کرُکھ گیر
دپان پانہ سردارِ دنیاؤ دین
چھہ از ہر طرف تیغ و نیزہ وزان
یمن کافرن آسو آمُت وعید
قدر تس دپان آسو لایق زبر
خلایق دپان کافرن فان گو
کران پانہ حضرت تمن شاد باش
دپوکھ زٕہ نی از خدایے کریم
سٹھاہ اکس یار و غمخوار آس
چھہ تم بای بارن زٕہ از یک پدر
تمِس ہاوِ زِ نے آس لاران تم
بناگاہ ڈیو ٹھک گرس پیٹھ سوار
چھہو گُرُد ورہ نادان بمیدانِ جنگ
معاذن کرن حملہ چون شیر نر
ودن تم دژن کریک واحسرتا
پتھر پیہ ابوجہل پیو سر نگون
اتی ہت چھہو شمشیر گنڈِت کمر
ودان ہاسی کُن دپان عکرمہ
چھہ اصلا زٕہ بارن مہ قاتل سپن
مقابل سپن سوی الحضرت معاذ
زکہ ہٹہ نرہ تس ژٕھین بید ریغ
پیہ وانو پیش رسولِ خدای
اتھہ چھہو مہ زینت دوایت گرِم
صبحیح تس سپن اتھہ کرہس دُعا

سٹھاہ زخم تس آی سپن شہید
رہجو مس صحابو گژھو اجمعین
سٹھاہ گرم گو معرکہ کارزار
جہنم دپان آسو اہلِ کمینِ مزنابلیب
قدر تس دپان ریش چاک وکِ نجون
ملایک دپان آس کیاہ جان گو
سپن حکم سرکارِ عالی تبار
تمس مارہ نُس چھہو اجر عظیم
معوذ اکس تا ودومیس معاذ
دلاور سٹھاہ آس تم پرہنر
دپان آس ہارون سوی رونیا
کران جنگ در عرصۂ کارزار
سوڈ لبثبت کران حملہ تم شیر گے
بیک ضرب شمشیر والن پھفر!
معوذن دتس بیاک زخماہ در پشت
دپان رود زندہ چوان آسو خون
دچھن پیہ تم مول پیو مُرت نچاک
زٕہ کم مورونک خون تس بوہمہ
تہ بوزِت نہ شمشیر ہیزِ تم بدوش
اکس اک چھہ لایان تم تیغ باز
دو دستِ مبارک او نزان سپن
ودُان تم دژن کریک یا سیدا
سٹھاہ خوش سپن سرورِ انبیا
بیکدم دتوس ذاتِ پاکن شفا
ہمہ زور در کوہ و در ژٕہ رمی

نہیں دپوک دشنوی کردہ کار
توی زیادہ امسی سپین شاد باش
سبب سوی دعای رسولِ خدا
کرن داریاہ جنگ جان نم دتن
نبر در آغازی زمیدانِ جنگ
سپین بستہ شمشیر تا صبحکس
مرصع سپین گنبدِ آسمان
بغیرت زرہ پوش ساپین فلک
چو قاصد بمغرب سپین ماہتاب
پہلوانِ دین درای جنگس تمام
علی صاحبن کرتہ شمشیرِ خم
کرک حملہ سارن بلرزہ زمین
نتہ ابرسی تل سپین آفتاب
گرن ہٹ تلن دو چہہ سہہ زن گرزن
کران فتنہ نانیزہ تیغ و تبر
کران ترکتازی چہہ از ہر کنار
کران کافرن تتل زیر و زبر
نموسیرت پرست جہنم سپین
سپین بعد کشتہ کفار رہا
قیامت تت اندر تمن ظالمن
ہزیمت کھیک سخت لاچارہ گی
بکہسار جنگل سپین نم فرار
سلاح ہرت تمن آس پادان پا
تمو منزہ کنہہ ژلتہ کنہہ گی اسیر

ابیتہ زکفار بد روزگار!

توہی دون چہور اضی خداوندگا
بلت آسو شیر کال زندہ معاذ
نورِ رود محفوظ از ہر بلا
نموز آفتابس بانجام آو
دو پوشکرو ولو کہ دامانِ جنگ
شبس گیبہ ساری بآرامگاہ
جنگی بلبیٹھ استاد گی پاسپان
ستارہ وچہان زن چہہ بیگار تم
دمیدہ سپین صبح کھتو آفتاب
مسلمان غازی بمیدان درا
پران آسو نادِ علی دمبدم
زمینس گرد و ژہتہ دمادم گو
نہ وچہو کینسہ چشمو نہ وچہو کینسہ خواب
کمند آس زن اژدہائے دمان
رنہ رت کران معرکس منز سپیر
چہہ شمشیر وایان تم دمبدم
بیتھ جنگلس منز چہہ وایان تبر
تنھوی ضرب شمشیر آسک یوں
لگ شاٹ گیک ابنار رہا
بمیدان ایکان آسو سیلاب خون
چہیم زندہ تم ژلتہ آوارہ گی
تمن تیہ لاران چہہ اصحاب دین
کران چہک شمشیر گردن جدا
رٹت انکھ کافرستت از کمند

ہلاک شدن ابوجہل دامیہ

ولیکن بمعاذن چہو کرمت تلاش
زدرگاہ تس دتوکھ عمرِ دراز
معوذن باخر شہادت لبین
سپین غیب دوہ لوس تم شام آو
ہر کِ اکِ اکس نام مہلت شبس
جنگس ہٹ بیہ وعدہ نہاد کرِ اگا
نبلیس کران پاسبانی ملک
تمامی شبس رود بیدار تم
بحکم محمد علیہ السلام
مقابل تمن تورہ کفار آے
ننے ہرت چہہ شمشیر اصحاب دین
گتہ کچھ نتہ منبدن شام گو
کران حملہ اصحاب شمشیر زن
رٹان کافرن تم پران الامان
پہلوان دینک صحابہ کبار
پکان برونٹھ برونٹھی قدم بر قدم
سٹھاہ موڈ کفار برہم سپین
اکی زنچہ صف ناپٹھس ہٹ پون
سو دوہ زن سپین روز محشر تمن
ایران آس کافرمت سرنگون
چہو کہ لدمت آس تم اہل نار
چہہ پاوان تمن کافرن بر زمین
سٹھاہ موڈ کفار از دار و گیر
تمن غل بگردن کرک پای بند

ژرانس تمی کنہنہ زان و نہ دار

ابوجہلنی بوی سُوی بد گہُر
چھہ تس زان باعبد الرحمنِ عوف
ہمتِس کافرس سُوی کھٹِتھ ہے تھاوہ
دژن کرِ یکتم پرزہ ناون سوشور
صحابہ اُمیہؓ تہ بوزِتھ رٹوک!
سوگو درِ جہنمؓ بسوی کفار
بوین جملے حد بسوی خُدا
ننتہ دینِ اسلام روشن سپُن
صحابو دپوک توہ سوژھارتِ اینون
چھہ ژھاران ابوجہلسی صف بصف
تمی وچھو ابوجہل ہیو مُرتھ نچاک
کھسِتھ بیو ٹھ بر سینہ تس از غضب
ژہ زانن محمدؐ رسُولِ خدا
ژہ ایمان انس مو کلاوی ژہ سُوی
نہ تم کلمہ پرسخت دیتونس جواب
طبانچہ دتن تس برخسارِ چشم
تمی سلیت گردن جُدا کرِ نہ تس
نصیحت دِنے بوزنس تھاوکت
چھہ نکی بہ نکی دوان حق جزا
سو کلمہ اُنس پیش سُلطانِ دینؐ
دپوک حمد بونیے ژہ یا ربنا
دپوک حمد بونیے ژہ ای پاکذات
نوے سجدہ شکر سنت سپُن
ننتہ مو کلہ از قیدِ رنج و بلا
فخا لب رٹوک کلہ آن لعین

باباید اتمن دِ ون چھو مُرتھ ہشر
چھو سُوی عبد الرحمن صحابہ کبار
شتابانہ تمسن دِ نت ترادہ ہے
سوڈلیشت دِ نن تم ببانگ بلند
بحکمِ پیمبرؐ کلہ تس ژٹوک،
نچو آسو ہمراہ تس ہشر کس
مظفر سپُن سرورِ انبیاءؐ
سپُن حکمِ سُلطانِ پیغمبرانؐ
اگر آسہ زندہ سومارِتھ اینون
صحابہ سٹھا آس عالی مقام
نہ زندان اندرسوی نہ گومُرتھ ہلاک
دیُن تس ابوجہلسی کلمہ پر
دِ ئی حق تعالےٰ ژہ جنت جزا
دلیس نورہ تم بوتھ ہینہ پرُن
دیُن تیھو ابوجہل مارُن صواب
مُنڈِ مُیر بلین آس شمشیر تس
جوہر دار شمشیر کیاہ آبدار
چھہ ہر کندیسہ درکار نلنی نزبت
مُدا تس ابوجہلسی جان دراو
سٹھا خوش سپُن سیدالمرسلینؐ
مُدا تس ابوجہلسی ژٹو کھسر
کرتھ ژہ بقدرت بہ دشمن ہلاک
بدست لیس اکس آو کارِ عجب
سنت چھوس دِ ین سجد سوے خدا
دپوک تس کہ ای کافرِ بد گہر

سو کافر کھٹِتھ آسو ورِت خوف
چھینہ آو تس انش امیہؓ کفار
نظر کر بلالنؓ تہ ڈیو ٹھن زدور
اُمیہ چھہ ہیت کافر نا پسند
اُمیہؓ سپُن کشتہ بد روزگار
سو باس پتہ ژھنوک نتِ دِ ورخس
بفضلِ خدا فتح و نصرت لبن
ابوجہل ژھار یون از ہر کران
صحابو نظر تراد از ہر طرف!
چھو تس عبد اللہ ابنِ مسعود نام
وچھُن بیہ تس دِ اتو مُرتھ جان بلب
بایمان و اسلام اقرار کر!
ہنو کافرِ و دُن بہ آ دن ژہ چھوی
چھو ہنر میہ بیت کفرسی پیٹھ مُرن
کرن ارشیسی تحف ہمتِس پرخشم
وچھن تیز نہ شمشیر تس کافرس
نہ شمشیر تس آیہ پانس لکار
کرن بد بدی تہ لبن تم سزا
ژسُند کلہ ہرت ابن مسعود آو!
ڈاوک سجدہ شکر سوی خدا
روانہ سپُن سوی بنار سفر
نبین سو سجد خدا لسن دِ تن
دین سجدہ شکر سوی باادب
سپین ایستادہ شہ مرسلینؐ
ابوجہل ژی چھوک سٹھا کینہ ور

ژه در عہدِ حکمِ خدا و رسولؐ
دلن چھقو ژه کت جابہ آسوکی قضا
دیپت معجزه ہاو یا مصطفیٰؐ
چھ کلمہ پران تم درود حضورؐ
دیوت ماہ تا بانسی کر ژه شق ا
تہ ڈلبشت ژه تراو تھنہ کفر و ضلال
ژه مردود آسوک بروزِ ازل
ژه نارِ جہنّم شوبی نت جزا
دیان آسو تت خندقاه اک طویل
ژوه زیٹھ تمن کافرن اہلِ نار
دیان آئی نزدیک آن چاہسار
ونان آس یا کافران تباه
کھروٹ خدا لیس تہ پیغمبر س
ہنید ذات پاکن تمکو انتقام
عمرؓ صاحبن عرض کر یا رسولؐ
نہ چشمو وہین یم نہ بوزن کنو
تہ بوزت نبینؐ دیوس یا عمرؓ
مرت کتھ بوزان چھو تراو نظر
نہ بوزت عمر صاحبن کر صدق
با اموالِ کفار غارت سپین
دوبارہ سپین حکمِ خیر الانامؐ
گمت آس جنگس ملمنزی تم شہید
پروہک جنازه ولوہک کفن
ہزاران سلام وہزاران درود
بیکدم سپین انھم کرن پٹ سوار

بکفر و بشدت کر تھنہ قبول
ہتو کافر و زرم دل گو بنہ زاه
کبنو منزه کل کھت بامرِ خدا
تمی بر نبوت مہ ستین گواه
زه اڈ گیسہ فے الحال زاہر حق
حسد تہ شرارت ژه آسوی لبیر
ژه بیت جابہ پراران آسوی اجل
پس انگہ بحکمِ شہِ مرسلینؐ
بیہ چاه پر خوف سوی بیعدیل
گمت گرشتہ تم آس آلوده خون
رسولِ خدا اہرت صحابہ کبار
ہتو کافر و کیوه ساری ہلاک
کروی پیروی پوتلن آذرس
علاوت تیوی تام آسو ذرن
عرض چھہوم مہ یدو گے تھاوِ قبول
چھ یم مردِ مت کافر بدخیال
چھیم بوزه ولن توه تہ بوزو خبر
چھیم مرده بوزان ساروی کلام
صحابو کنو بوز دیو پکھ بہ حق
انوک مال و اسبابِ کفار ہا
زہر شہیدان جنّت مقام
انگ تم بہ پیشِ رسولِ خداؐ
بخوبی بہ تربت کرک تم دفن
بحکمِ شہنشاه پیغمبرانؐ

مہ دریمکہ دتو تھم ژه واراه اذا
ژومانت نہ قرآن وامر آکہ
گیاه ودواب وخوش وطیور
ژه مردود آسوک ژه مانت نہ زاه
وچھت معجزه قدرت ذوالجلال
ژه اسلامکوی زاہتہ گو بنہ اثر
کرت ظلم و ایذا لبوت تت سزا
صحابو سو کلّہ ژہنوک وزیر زمین
بحکمِ نبیؐ آنکہ مرده کفار
ژھنگ تت پیا چاہسی سرنگون
دماه رود استاده بالائی چاه
مرت کفرسی منز ملیت بخاک
کرو بت پرستی بہ عمرِ تمام
وه چھوه تا ابد در جہنّم دزن
ہمن کافرن مرده نی کیاه ولو
ہمن کاه چھو حاصل وشن قتیل ول
بغفلت چھو در زندگانی لبشر
نظر چھک پاک اسرارِ غیبی مدام
صحابن ز حضرت اشاره سپین
بمیدان تت کرکھ انبار ہا
ژو داه تم صحابہ بزرگ وسعید
نجون آس گلگون سر تا بپا
تمن پٹ لوبن از خدائی درود
صحابو گنڈک بار بر اشتران
لیکان بانبی تم ہمین دلبیار

پکن تم چھ ہمراہ خیر البشرؐ
پکان آس اکہ منزلاہ کرکھ طی
ہمہ روز و شب سخت آسوک عذاب
تہ بوزِت صحابن نہ نندریوان
صحابن اکس تام دپو سرورن
تمن قیدین کرنہ نرمی ہنا
رسولِ خداؐ آس تھکمت ستھاہ
بوادیِ صفرا دپن تت چھہ نام
بحکمِ نبی کرک تقسیم تت!
اوّل کرکھ پانژم حصہ تت جدا
ذوالفقار بخشنک شبیرِ خدا
گوڈن تم ابو جہلسی ژٹو نہ سر
سوک پادشاہن چھہ انمژ نیاز
ابو جہلنی موٗل سہ ہرمژ بزر
ابو جہلنی اونٹ پانس رٹوک
بقسمت صحابن سپن تی مباح
تمو منزہ اکھ عتبہ بد گہر
مکس منز تمو چھو مہہ دۄتو مُرت ایذا
کرن بد بدی نہ لبن تم سزا
دیان آس کروانہ خیر الانامؐ
وتن پرٹہ ہوان آس پیغام تم
چھو سا نبی صاحبس فوج کم
خبر آیہ نامرت مدینس اندر
نبر درائے اہلِ مدینہ تمام
گمت آس تیباب تم اہلِ دین

بسوئی مدینہ بفتح وظفر
گنڈِت تم ستنت انکہ کفار ییت
نہ در دل قرار و نہ در چشم خواب
نبیٔس تہ بوزِت نہ آرام آو
ذرا ژم گنڈ کرمتن کافرن
ژھوپہ قید یو کرکھ آرام آک
ذرا آک آرام بوز کنہ آہ
بہ انو مرت تمو آسو اسباب و مال
زاوّل یہی آسو تعلیم تت
ابو جہلنی اونٹھ بیہ ذوالفقار
نبیٔن علی صاحبس کر عطا
سہ شمشیر چھچی کافرن ہند قضا
منبہ تمس ناوٗ مالس حجاز
علی صاحبس بخش آس ورانؔ
بتقسیم تتمہ صحابن دتوک
انو قیدیو منزہ زٔی زن رٹت
دویم نصر بدکار از بدتر
اکس و نہ پپٹہ تم زہ مارت تہوک
چھو نکین بہ نیکی دون حق جزا
زدرد مجبرت تمی دردناک
پرہ ژہان آس از صبح تا شام تم
دعا تم منگان آس از کبریا
کہ آمد محمدؐ بفتح وظفر
مبارک کران آسی تم پیشواز

بمعہ مال و اسباب لشکر کمی!
تمن گبو چھہ ژولانہ گی آرہ کیت
تمامی شبس آس بارو دوان
شبس کام و نا کام انجام آو
یلہ میوٗل تس حکم از مصطفےٰ
نہ ودکینسہ کرک لاکنہ باک
از انجملہ تم وات دریک مقام
غنیمت تمن پٹہ نہ آسوی حلال
صحابو زہہر رسولِ خدا
نبیٔ صاحبن کر بخود اختیار
فذکر کیا سہ شمشیر عالی گہر
شوبن سیٔ بدستِ علی مرتضےٰ
سو شمشیر تم تراو کعبس اندر
نبی رحمتن سان پیغمبرنؐ
مواشی و مرکب متاع وسلاح
بحکم نبی کلہ ژہنو ہک اژٹت
نبی صاحبن دپو چھ مارن روا
اوبزان بردار کھارت تھوک
مدینک خلایق ہمہ خاص و عام
زشوق محمدؐ ستہاہ بینہ جاک
تمن پاک دیکین پہوی آسو غم
دوبارہ وچھون اس رسولِ خداؐ
سپد شاد از فتح خیر الانام
بدیدارِ حضرت سپن سرفراز
کران غازین آفرین آفرین

ڈنان آس ہر دم بصد مرحب
مدینہ ٹی اندر زاو با مومنان
نبیؐ ہوٹوٹھ بر تخت اقبال و جاہ
بہ پین محمدؐ علیہ السلام
رسول خدا مقتدائے انام
امور مناسب بجا توہ اینو
کہ شاید مسلمان بنن عنقریب
چہو کفرس تمن خون ہارن روا
بتحقیق در حکم ہیوا اختلاف
بدست صحابہ تہوک اختیار
تمود پو چہو بہتر کلام صدیقؓ
بنر کڈکہ قیدی ز زندان و بند
بحکم خدا آ و روح الامینؑ
ڈین یا محمدؐ کرو نی قبول
مہ مقبول تھاوم کلام عمرؓ
صحابن حکم کرکہ از ہر کران
بحکم نبیؐ سگے صحابہ کرام
انک در مدینہ بحکم الٰہ
تمن کافرن آسو آمرن قضا
سیپن تم مخلد بنار جحیم!
ابو لہب در مکہ پسماندہ آسو
گمت تم بجنگ رسول خدا
ہزیمت کہتہن گوک حاصل شکست
ڈنے کنا مرسن سیپن تس سبب
انکس کافرس سوی پر زبان حال جنگ

سلام علیک ای رسول خدا
چھ بازار بھر بھر چپر دودزن
سٹھا بیٹھ اند اند صحابہ سپاہ
سلامی یوان آس شتر باز ہرت
پر زبان مشورہ از صحابہ کرام
چہو صدیق اکبر ڈنان در جواب
ہدایت اگر آسہ تمنی نصیب
اگر بن باسلام سپدن خلاص
ہمن ڈون کلامن اندرلے خلاف
صحابو تو ہی اپٹ سین ڈون مباح
چھ در مصلحت آسس تہندر رفیق
ہنوک کافرن جزیہ از امر خاص
انن آیۂ فاقتلوا المشرکین
زہ بوز یا محمدؐ ز حق انیکلام
تمن قیدین کافرن قتل کر
گڑہو توہ صحابو بحکم جبار
گنڈت انکھ کفار قیدی تمام
پئے قوتِ دین یزدان پاک
سر انجام خود تو انکھ کفر کی سزا
ضیافت تمن کنو عذاب الیم
پئے کافران دل پراگندہ آسو
سیپن گشتہ در جنگ تم فتنہ باز
تہ بوزرت ابو لہب گو دل شکست
ودن آسو سوی کافر رو سیاہ

رسول خدا پادشاہ شہان
سیمت تم یوان تہ مبارک کرن
تہ بوزرت سیمت آو عالم تمام
نبیؐ بس کران آس پانپو رگرت
صلاح قیدین کافرن ہندو نو
چہہ قیدی ہمہ اتھ نزادن صوب
عمر صاحبن ڈو پوچھ مارن روا
وگرنہ چہو بہتر تمن ہین قصاص
تہ بوزرت ز سرکار عالی تبار
ونو توہ چہو کیا قیدین ہند صلاح
یہوی مشورہ حضرتن ہیو پسند
بحکم محمدؐ کرک تم خلاص
یہوی آیہ ہت آو پیش رسولؐ
ڈیوی ذات پاکن ز بعد سلام
نبیؐ بلہ پر سو آیہ قرآن
رٹن توہ اینوک جملہ قیدی کفار
بیکبار تم کافر روسیاہ
بشہر مدینہ کرک تم ہلاک

در بیان ہلاک شدن ابولہب

گمت آس کفارتس نشس جدا
تمو منزہ کانھ داتو نہ مکہ باز
امی دوہہ چہوی امود مرتن ابولہب
تمنس بر زبان آسو افسوس و آہ
سیپن بوزتن خستہ احوال جنگ

دپن تس تہ دتو ذلت کیازہ آک
ذلت کیازہ آدہ توہی گودہ کیاہ
شراب سیت آسودہ اسباب و مال
ولیکن اجل آسو بارت نہ آتش
دبنگ گی ساری کاسپن بے خبر
نہ وچھو کینسہ تم یم فران آس گنڈ
مگر ڈیٹھ اک لشکراہ بے شمار
نہ ڈلیبت نہ رود اکسہ طاقت نتاب
بہ بوزرت ابولہب حیران اسپن
یمو کافرن سیت کرو کارزار
غلاماہ تمس خوبا نہ خاص آسو
جوانی سمنبر سٹھاہ خوبروی
دپوک تم ابو رافعن تم سوار
رسول خدا لیس زبہر کنبک
دپن سخت لاین ابو رافعس
ونن نہ تمس کنہنہ تلن ہای ہوی
سوا ندر مدینہ بہ پیش رسول ع
پکان دراپہ از محلہ خانہ تیر
انکس کت عصا ہرت سٹھا خشمناک
کلس لاپونس سخت ضرب عصا
سپن خون جاری تمس بے حساب
بصد درد وزاری سپن سوی ہلاک
بلہ دراوس کافرس جان زنن
بہ ننگ آی ہمسایہ ساری زحد
مزوری اسٹھا درت انک کنہہ مزور

زہ گنہ شکستیچ ذلت کیازہ آک
دپن تس ابوجہلسی کیاہ بنیو
مرت کیازہ توہ گودہ آد زوال
زجام قضا مست و مدہوش گی
نہ ڈلیبت اچھو کس چھولایان تبر
سلاح یم نوان موزرت سر بسر
میان زمین و فلک آشکار
تمن شاہسوارن لباسا سفید
بحیرت تمس دل پریشان سپن
کمس منز لبسان آسو حضرت عباسؓ
مسلمان ازروی اخلاص آسو
تمس تھی یہ قصہ سپن آشکار
چھ اصلاً ملا ایک پیے کارزار
بہ بوزرت سپن خشمگین بولہب
سٹھاہ مشتہ لاین تمس پٹ زخس
نسند آغہ عباس زاہل نار
مسلمان سپن گرنہ ایمان قبول
ابورافعس آس سی آغہ بائے
کرن تس ابولہبسی جامہ چاک
اکہ زنجہ تس فوٹراون کلہ
دپن آسو تاہفتہ تس سوی عذاب
ابولہبسی جان ناپاک دراو
بزودی کارن دزجہنم وطن
تمس زون دوہن کیندسہ بلکہ نو تس

سلاح سیلت آسو لشکر سٹھاہ
بان جاہ دلشکر مرت کیازہ گوہ
دپوس تم کراواسہ ازحد تلاش
سٹھاہ دل پریشان مدہوش گی
زہ اتھہ بگردن گزہان آس بند
وچھان اس چھہ تم آئینہ درنظر
وچھان گرتھند بر فلک بے حساب
وچھت تم اسی تراوجانچ امید
دپن کیاہ سنا آس تم کم سوار
قریشن سٹھا آسو تمسند اکرس
تمس ناوابو رافع نیک خوی
چھو یت منز ابولہب حیران وزار
بحکم خدا آسہن تم ملک
کھسست بوٹھ بر سینہ تس زغضب
ابولہب تس آغہ سند آسو بوی
تمی ساتہ گومت زبہر نماز
دپان ام فضلن بیہ بوزرن خبر
زبہر حمایت غلامس سہ آیے
سٹھا مشتہ ماد زنہ تس زقفا
درداں آسو بولہب پٹن کتو ز
پلیس کم سٹھا آسو پیو مرن نچاک
تمس کافرس کنہنہ نزدیک آو
بگرمی سٹھا آو تس لوی بد
سمت آیہ ہمسایہ تس آشناو
مزدور واولہب نت زہنو کہ دو

گنڈت ہچو مردارس اتھ کھور
قبر ظالمن ہنز ننہ اتہ دہا
ابو جہلسی تم رفاقت کرن
دوشیوی لدک تم بنار سقر
چھ پرزلان سہ شمشیر زن آفتاب
چھو جوہر تمکو عین فتح و ظفر

کھکھ درت کڈک شہر مکّہ نبر
نہ دتو ہس غسل تہ نہ دلو ہس کفن
مرہ نس تہ کفر س شراکت کرن
بحمد اللہ تم کافر کینہ ناک
سپین دین روس از آن آفتاب
سہ شمشیر در باغ اسلام و دین

بناگاہ وچھوک خندقاہ اک سیاہ
کرک تت سیاہ چاہسی منز دفن
بخواری کرک تم زدنیا نبر
لہ شمشیر اسلام ساپنن ہلاک
سہ شمشیر آئینہ زن جلوہ گر
کران آس پیوندِ حق الیقین

در خاتمۂ کتاب میگوید!

بوین حمد بے حد بہ پروردگار
رسولِ خدا سید المرسلین ؐ
درودِ الٰہی بر آلِ جنابؐ
تمن پیٹھ سلام و درودِ خدا
چھ ییت جنگسی جنگِ کبرادپن
روایت چھ ییت از مغازالنبی ؐ
الٰہی بپاسِ رسولِ خدا ؐ
بپاسِ شہیدانِ عالی مقام
تمن ہند تعریف چھی در قرآن
تمن پانہ تعریف ذاتن کری
الٰہی بخشتم مہ جرم و گناہ
بوڈت منہ کرتم مہ ون نا امید
بفضلِ توا فضل چھوا میدوار
مہ ہر دم اتہ تحو تم دعا مستجاب

کرن خاصہ قدرت یمن آشکار
تحیات و صلوات حق دمبدم
پرزلون چھ تم دینکی آفتاب
بر امدادِ حضرت علیہ السلام!
چھ یٹی سوزِ دل بوز عاشق سپین
پرک ید یہ سپنی دعا مستجاب
امام الہدیٰ سرورِ انبیا ؐ
الٰہی لہ شمشیر اصحابِ بدر
نبیئن تہ وننک صفت در بیان
نہ اسیں تہ نبیس نہ ہندی چھو پاس
برحمت چھلن میانو نامہ سیاہ
نہ چھو م تکیہ بر علم و عقل و عمل
برحمت کروم مغفرت یا غفار
درود داہ لدہ ڈالہ پیغمبر س ؐ

مظفر کرن شاہ دینا و دین
پران آس بر سرورِ محترم ؐ
صحابن تہ یارن کرس جان فدا
مہ بت جنگِ بدر س کرم اختتام
کنو بوز راز دل اتہ کر طالبی
مہربان چھوی حضرتِ آنجنابؐ
الٰہی با صحاب و آلِ کرام
چھ تم از ملایک معظم بقدر
صفت کیاہ وننک بوزون کمر سری
بدر گہ وسیلہ تمی ہرت بو آس
الٰہی بو آسے اتہ کن با امید
الٰہی بخشتم بفضلِ ازل
وسیلہ انتم حضرتِ آنجنابؐ
دل و جان لگو پار آنسر در س ؐ